

Pesmi

Dane Zajc

GLAVA SEJAVKA

Na brezpoti, ki so jo petpedikali koraki,
je rekla bolečina na zahodni celini glave:
Že dolgo gradim satje,
ga polnim z medom, ki ga ne razumeš.
Ki ti je tuj.
Ki ga ne boš pil, ker ga cedim
iz tvojega mesa.

V kraju zdaj, pozneje ali zmeraj so se ustavili koraki,
ker je spregovorila noga:
Do kosti sem se te nagrizla.
Nažrla sem se svojega imena.
Odslej ga brez koristi oblizuješ v ustih.

Nihče ni videl glave, ki se je kotalila po bregu
z masko iz prsti, oblepljena z obliži razpadanja:
Vračam se za zmeraj. Vračam se v prostost, je pela
in pijansko razmetavala zobe in zgubljala oči po mokri travi.
V grapi se je dotrkljala
in se potuhnila
in dolgo hujšala v popolnost.

Od tu se ne vidi nikamor.
Nikjer ni tistega, ki je bil oropan.
Ki se je razbežal.
Misliti nanj je teže,
kot misliti o luknji v izgubljenem zobu.

ŽIVAL

Kako je z živaljo,
smo vprašali zjutraj.
Njihovi trdni zidovi so molčali.
Naselili smo se pred vrati njihove hiše.

Luske so nam pognale v grlu
 od žeje istega vprašanja.
 Z živaljo? S katero,
 je odgovoril opoldne njihov zasenčeni glas.
 S tisto, ki jo pričakujete,
 smo se odreševali,
 ampak njihovi obrazi so se spremenili v bele lise,
 ki so se utrnile v notranjost hiše.

Kje je nova žival,
 smo zahtevali zvečer.
 Dolgo smo čakali. Ko
 smo dočakali, so odgovorili:
 Pomagajte nam obdržati
 skupaj naše štiri stene.
 Roka, ki ni roka, jih maje.
 Roka taca neznanega.

Prišli smo vam čestitat
 k rojstvu nove živali,
 so se naša usta razcvetela v mračnice.
 Ampak njihov odgovor se je razsul,
 kot da je december siknil med regratove frlivce.
 In skoz odprtine zidov,
 ki so naglo trohnele,
 nam je odgovarjala
 neprevedljiva sila nove živali.
 In ko je stopila iz svojega rojstva,
 je bila brez oblike.
 Neotipljiva in brez zvoka.
 In mi smo bili zanjo kot hiša.
 Kot hiša iz zidov,
 ki se ne vidijo.
 Ne čutijo.
 Ne otipajo.

Kje je nova žival, smo se srčili.
 Odgovorila nam je tišina.
 Tišina, ki je odmevala v novi tišini.
 In globoko za tišino molč, ki je sejal vsebino naših kosti
 na rešetih brez nas.

Poslušali smo, kako je
 curljal naš pepel
 v tihem peščenem stroju nove živali.